

En generalstab for verdens organiserte arbeidere

Taler
Nikolai Bucharin

Dato
25 februar 1923

Sted
Kristiania

Omstendigheter
Arbeiderpartiets landsmøte, debatt om Moskva-tesene

- 1 Eders parti skal her træffe avgjørelsen i spørsmål av den største betydning ikke bare for det norske parti, men for hele den internationale arbeiderbevegelse. Rigtignok er det saa at vor internatiale organisation er saa sterk at om et parti blir ødelagt, saa har det ingen avgjørende betydning, men samtidig kan det ikke
- 5 bestrides at en uheldig utvikling i et enkelt av Internationalens partier ogsaa vil bety ert stort saar for den kommunistiske Internationale.

- Vor tid er saaledes at en katastrofe i et land ogsaa nødvendigvis har virkninger i andre land. Vi vet f. eks, at der i Italien for en tid siden var en glimrende
- 10 revolutionær situation. Nu er stillingen en anden. Vaart parti er nu under fascismens knytnæve. 3000 av partiets mest aktive medlemmer er enten drept eller kastet i fængsel. De seratiser som besluttet at gaa sammen med det kommunistiske parti blir likeledes slaat ned av regjeringsspolitiet. Grunden til den ændrede situation er sikkert i første række den, at det italienske socialistparti
- 15 gjorde den meget store feil at det negtet at skille ut reformisterne.

- Det kan hände at stillingen her i Norge for øieblikket er mere idyllisk. Det er dog bare en relativ sandhet. Oksaa her forestaar store kampe, men paartiet nyder endnu i øieblikket fordelene av resterne av den bor enige frihet kanskje i større
- 20 utstrækning end i det øvrige Europa. Vi vet dog at dette bare er et forbigaaende fænomen. Kapitalisterne vil her som overalt gaa til stadig sterkere offensiv. Hvis ikke arbeiderne derfor bereder sig paa kampen som vil komme, vil de komme tid at staa overfor samme utvikling som i Italien.

- 25 Symptomerne er de samme i alle land. Det har været sagt at vi først og fremst skulde lære av vore nationale erfaringer. Det viser sig imidlertid at de borgerlige klasser har lært av erfaringerne fra andre land i høiere grad end arbeiderne.

Under Kerenski-tiden kunde f.eks. kommunisterne i Rusland frit faa drive sin
30 agitation og foreta opbyggingen av vort militærapparat. Denne kjendsgjerning
har borgerklassen drat nytte av i andre land. I Tyskland gik derfor borgerklassen
allerede i revolutionens første stadium til at slaa ned arbeiderklassen og dræpe
eller fængsle vore bedste kamerater. Belært av erfaringen fra andre land satte de
provokatører i virksomhet, utnyttet socialdemokraterne og skaffet sig agenter i
35 arbeiderorganisationen.

Hvad var Levi andet end et agentur for borgerklassen indenfor
arbeiderorganisationen? Det var derfor en fortjenstfuld gjerning av den
kommunistiske Internationale at den i tide rev masken av hans ansigt og saaledes
40 reddet det tyske kommunistparti. Samtidig som borgerklassen har forstaat at
slaa ned paa de revolutionære arbeidere har den git socialdemokraterne som var
mot revolutionen frihet til at optræ.

Hvad Norge angaar er det sikkert at store kampe forestaar ogsaa her. De vil
45 tvinges frem av selve utviklingen. Derfor gjælder det for arbeiderklassen at staa
sammen. Fuldstændig enhet i arbeiderorganisationerne er nødvendig, hvis ikke
arbeiderklassen skal bli beseiret. (Bifald.)

Det kan kanske synes at være et optimistisk syn, men al erfaring viser os at hvis
50 først en splittelse opstaar har man ingen garanti for at ikke utviklingen vil gaa
samme vei som i Italien. Vi ser de fascistiske tendenser stadig bli tydeligere.
Skulde de norske organisationer splittes, vil derfor hele den norske
arbeiderklasse staa i en farlig situation. Meget avhænger derfor av den beslutning
som fattes av dette landsmøte. Hvorledes utviklingen skal bli avhænger i første
55 række av dere selv.

Hvori bestaar nu faren i det norske parti? Jeg stiller mig helt solidarisk med
kamerat Tranmæl, naar han hævder at det norske parti maa være et masseparti
arbeidere og at ledelsen i størst mulig utstrækning skal ligge hos arbeiderne. Jeg
60 vil ganske aapent si at faren ligger ikke i Tranmæls fraktion, heller ikke i Scheflos
fraktion. Faren ligger i tendenser som er kommet tilsyne i "Mot Dag"s og prof.
Bulls artikler.

Vi vet hvad slike separate akademiske foreninger betyr internationalt.
65 Arbeiderne maa si denslags intellektuelle av "Mot Dag"s gruppe: Arbeiderne har
i høi grad bruk for saadanne intellektuelle, som er blit kastet fængsel, som har

faat saar i kampen mot borgerklassen, som har vist sig værdige til at bli med i arbeiderbevægelsen (bifald). Intil dere unge studenter virkelig er blit slaat av
70 borgerklassen faar dere ikke bli med i ledelsen av partiet. Naar jeg sier dette tror jeg at dere blir i overensstemmelse med de traditioner i bevægelsen som netop representeres av Tranmæl.

Naar jeg sier at faren netop ligger der, saa slutter jeg det blandt andet av den
75 terminologi som anvendes i disse artikler. De uttryk som gaar igjen i "Mot Dag"s og prof. Bulls artikler er at vi er Internationalens "gendarmer og konstabler". I en artikel av "Mot Dag" som jeg har læst i middagspausen fortælles det at Radek er jøde, at Trotskij er jøde, men dog ikke saa hæslig som jøder pleier at være osv. Der tales fra det hold ogsaa om at man ikke vil ha noget "diktatur fra Moskva"
80 osv.

Jeg vil slaa fast at det utgangspunkt Tranmæl opererer fra er helt forskjellig fra det "Mot Dag"-gruppen benytter. Naar disse tendenser sættes i forbindelse med nationalistiske synspunkter er det at de blir farlige. Naar Tranmæl kommer med
85 sine indvendinger er det ut fra traditionerne i fagbevægelsen. Naar "Mot Dag" taler om os som konstabler og gendarmer, jøder osv. vet jeg ikke rigtig hvad jeg skal svare til det. Det gir en duft som minder om Mussolini. Mussolini er ogsaa en modig kar, der er et vist liv over hans svartbluser, de synes revolutionære, næsten bolschevikiske. Jeg vil ikke paastaa at alle elementer i "Mot Dag" vil
90 utvikle sig til fascister, men al erfaring gjør det klart at enkelte av dem vil komme til at findes blant fascisternes ledere i Norge. Vi har set lignende eksempler i Rusland, hvor en internationalist og kommunist, Alexejev, gik over til at bli en agent for ententen. Det første han sa ved sin overgang var netop det, at alle internationalister er jøder.

95 Naar vi beskyldes for at være internationale gendarmer og konstabler vil jeg si: Vi sætter vor ære i at være gendarmer for verdensrevolutionen. Vi sætter vor ære i med vaaben i haand at ofre vort liv og blod i kampen mot verdenskapitalismen (bifald). De som søker at fremstille dette som noget foragtelig spytter bare sig
100 selv i ansigtet.

Det blev sagt av Tranmæl at det ikke var fine toner som kom frem i brevene fra Internationalen til det norske parti. Det er mulig at det var saa, men jeg tilstaar at vi betragtet ikke Det norske arbeiderparti som endel salonmæssige damer som
105 man maatte være forsiktig med uttrykkene overfor. Det maa ogsaa være tillat fra

Inrternationalen at reagere endel i det øieblik der rettes beskyldninger mot os av den art som her er fremkommet.

110 Konklusjonen av første del av mit foredrag blir saaledes, at man maa være forsiktig overfor "Mot Dag"-tendenserne. Der bør etableres proletarisk arbeiderkontrol med "Mot Dag".

Bucharin talte derefter om de taktiske problemer, og uttalte at han først og
115 fremst vilde behandle parlamentarismen. Tranmæl sa at stortingsgruppen har gjort feil. Det har ogsaa den kommunistiske Internationale sagt. Paa den 2. kongres utarbeidet Internationalen helt klare retningslinjer. Alle vet hvad disse retningslinjer gaar ut paa. Vi behøver ikke andet end at læse disse retningslinjer for at se de hovedlinjer hvorefter den parlamentariske virksomhet skal drives. Vi
120 har staat og staar fremdeles paa det standpunkt at den parlamentariske virksomhet er sekundær og maa være underordnet masseaktionen og den organisationsmæssige virksomhet. Dette er en selvfølgelighet for alle troende kommunister. I voldgiftsspørsmålet optraadte den kommunistiske Internationale mot stortingsgruppen. Og med hensyn til spørsmålet om
125 stillingen til den borgerlige regjering, saa grep Internationalen ogsaa her ind mot gruppen. Man kom til det resultat at det ikke var nødvendig at undlate at styrte regjeringen. Naar man vil fremstille det saa at den kommunistiske Internationale har gjort noget andet og ikke bebreidet stortingsgruppen, saa er ikke dette rigtig, men det gaar ikke an at skrike om at stortingsgruppen har gjort
130 feil. Den har hat mange vanskelige spørsmaal til løsning og Scheflo har jo forklart os grundene for de beslutninger som er fattet. Det er et absolut krav fra eksekutivkomiteen at stortingsgruppen skal være underordnet partistyret, og hvis stortingsgruppen har gjort feil, saa har ogsaa centralstyret sin del i disse feil. Internationalen har jo netop bebreidet det norske parti at der er for megen
135 autonomi i det. Dette viser at der maa en sterk centralisme til.

Det er feil at stille manøvreringspolitikken op mot organisationspolitikken. Ved alle leiligheter er det kommunisternes pligt at kritisere og avsløre motstanderne. Det er kommunisternes opgave først og fremst at vinde masserne for den
140 kommunistiske politisk. Selvfølgelig er det saa at paa dette omraade er farerne store, der kan let begaaes feil, men vi maa manøvrere som vor kommunistiske opfatning tilsier os. Vor strategi i stortinget skal altid være underordnet vor strategi utenfor stortinget.

Tranmæl berørte ikke det som er hovedspørsmålet, nemlig forholdet mellem de forskjellige klasser i Norge. Uten at analysere denne forskjell kan man nemlig ikke komme til at føre en riktig politik. Paa dette omraade kan der tænkes to standpunkter: Man kan si at det kapitalistiske samfund er en kjendsgjerning og at arbeiderpartiet derfor indenfor dette samfund maa verne om arbeiderklassens interesser. Paa den anden side kan man si at proletariatet er den eneste revolutionære klasse og at dets organisation ikke bare skal vareta arbeiderklassens interesse indenfor det kapitalistiske samfund, men ogsaa styrte det. Det er klart at dette standpunkt er det rigtige. Og fra det standpunkt maa man betragte det parlamentariske arbeide. Det er klart at uten hjælp fra smaabøndernes side kan man ikke i et land som Norge vinde seier. Alt fra Marxs og Engells dage har man behandlet spørsmålet hvordan man skal vinde smaabønderne. Med hvilke midler maa vi prøve at faa smaabønderne ind i vaart norske parti? Betragter vi spørsmålet rent militært er det klart at vi maa vinde smaabønderne, for det er aabenbart at hvis ikke vi vinder dem, vil borgerskapet søke at vinde dem. Vi ser at dette er det store spørsmål i Tyskland idag. Og det det samme syn som gjør sig gjældende med hensyn til smaabønderne enten det gjælder borgerklassens diktatur eller arbeiderklassens diktatur. Derfor er dette det mest avgjørende spørsmål. De som er mot denne politik kan komme med saa mange ord de vil - de er allikevel i det rent faktiske opportuniste. Nu maa man naturligvis skille mellom forskjellige lag ogsaa av smaabønderne. Hvis det er saa at venstrepartiet i Norge har indflydelse over visse betydningsfulde dele av smaabønderne, maa vi søke at sette dette parti i en saadan situation at en del av bønderne kommer over paa vor side. Selvfølgelig kan der under utøvelsen av denne taktik begaaes feil, men hovedlinjerne maa vi være klar over. Ogsaa her har vi kunnet indhente erfaringer fra andre land. Paa den kongres kritiserte de italienske seratister sterkt den kommunistiske Internationales politik overfor smaabønderne. Den hadde gjort for store indrømmelser til agrarerne. Men hvad skedde i Italien? Mussolini har optat den bolschevikiske parole paa dette omraade og paa den vundet smaabønderne og slaat kommunisterne ned. Nu kan selvfølgelig de italienske kommunister si: det gik galt, men vi bevarte da vor principfasthet, vor kommunistiske jomfrudom. Men det er ikke tilstrækkelig dette med jomfrudommen. Det er en filosofi for en buddist, men ikke for en kjæmpende klasse.

180

Mot enhetsfronten blev oppositionen først reist i Frankrike ved Frossard. Han sa at vi umulig kunde gaa sammen med høiresocialisterne. Denne taktik maatte efter hans mening bety at den kommunistiske Internationale var blit rent

185 opportunistisk - et redskap for sovjetregjeringen.

Efter den 3. kongres benyttet Frossard nøiagtig de samme indvendinger som Edv. Bull nu er kommet med. Det som laa bak var i virkeligheten frykten for masserne., for de store lag. De som reiste disse indvendinger og skrek mest op
190 om enhetsfronten er de som nu sitter ved siden av Jouhaux og de som forsværer Frankrikes aktion i Ruhr. I eders land kan der ogsaa være andre ting, særegne betingelser, men ogsaa her staar arbeidermasser bak høiresocialisterne. Det er saa at enhetsfrontsparolen kan fortolkes feilagtig og det er ogsaa gjort i flere land. Det er ingen som mener at enhetsfronten skal føre til at man undlater at
195 kritisere høiresocialisterne eller de borgerlige partier. Det skal man tvertimot gjøre langt mer end før. Enhetsfronten er ogsaa en strategisk manøvre for at vinde masserne. Det er ulogisk av Edv. Bull at skrive at Internartionalen stræber henimot at skape elitepartier i motsætning til massepartier. Det er netop for at vinde masserne den driver med enhetsfrontsparolen. Vi skal stille vore forslag
200 stadig væk. Det andre parti maa bli nødt til enten at gaa med paa eller avslaa vore forslag. Hvis de avslaar vore forslag, vil masserne snart bli klar over at det er de andre som ikke vil kamp.

Ogsaa hvad enhetsfrontsparolen angaar maa vi være klar over at taktikken i
205 parlamentet skal være underordnet taktikken utenfor parlamentet.

Det er merkelig at enkelte søker at angripe Internationalen for at den vil optræ som formynder overfor fagorganisationen. Disse angrep kommer netop paa et tidspunkt, da Internationalen gjør de største indrømmelser overfor
210 fagbevægelsen. Det er netop paa dette omraade den 4. kongres fattet sine viktigete beslutninger. Som man vil huske sa kongressen til de franske syndikalister at den gik med paa syndikalisternes krav, deriblandt kravet om at der skulde nedsættes en aktionskomite beetaaende av like mange kommunister som syndikalister. Derfor er det uriktig at rette beskyldninger mot
215 Internationalen paa dette omraade. Det viser sig ogsaa at de syndikalistiske ledere i Frankrike nærmer sig kommunisterne skridt for skridt. Disse kjendsgjerninger viser at de som skriker op om at Internationalen vil gjøre sig til formynder for fagbevægelsen ikke vet hvad Internationalens standpunkt er paa dette omraade. De virkelige kommunister er kommunister overalt enten de
220 virker i Sydafrika eller i Kristiania, enten de virker i fagorganisationen eller i Kooperationen. De har ikke kommunismen i den ene lomme og andre prinsipper i de andre lommerne. Vi ønsker at der skal være kommunister

overalt. Ogsaa i borgerskapets fæstning - parlamentet.

225

Derefter behandlet Bucharin det han kaldte partiets egentlige spørsmål, nemlig partiets organisation nationalt og internationalt. Bucharin siterte først det Edv. Bull har skrevet om at der skal være indtraadt en vending fra masseparti til eliteparti, og uttalte: la os faa bevis for at en saadan vending har fundet sted. Mig
230 bekjendt er det ikke indtraadt nogen forandring. Det kan hælde at jeg er slet informert om forholdene her, men jeg er ialfald rigtig informert om mig selv. Der er ikke foregaat nogen vending, man der er skedd en politisk informering som stadig fører partierne nærmere hinanden. Man maa erkjende det faktum at arbeiderklassen ikke er helt homogen. Vi kan ikke lukke øinene for at der er
235 forskjellige lag ogsaa inden arbeiderklassen. Der er forskjellige grader av politisk skolering, oppdragelse osv. inden arbeiderklassen. Derved opstaar problemet om partiets førerskap. Hvis klassen var en homogen masse behøvet den ikke ledere. Da kunde man gjøre som man nu er begyndt i Rusland paa musikkens omraade, nemlig at la orkestrene spille uten dirigent. Det forutsætter imidlertid
240 at alle de som spiller med i orkestret er meget dygtige musikanter. Desværre er det ikke saa i arbeiderklassen. Der er stor forskjjel paa de forskjellige grupper inden den. Det er dem som sier at det at være arbeider er alt, men det er et standpunkt som kanskje kan passe paa en fabrikeier eller en av disse damer - ofte hæslege damer - som trenger noget at tilbe, en mops e.1. Der er inden
245 arbeiderklassen en avantgarde som er mere klartseende end klassen for øvrig. Derved opstaar det ganske naturlig et parti for denne del av arbeiderklassen. Men heller ikke partiet er homogent. Derfor trenger ogsaa det førere, og vi sier at førere maa dere ha. Selv om man er aldrig saa demagogisk i behandlingen av dette problem, og sier at man er mot at der skal være førere, saa har dog ogsaa
250 disse retninger sine førere. Vi ser dette tydelig i Tyskland, hvor K.A.P.D. er mot førere. Men dette parti har førere det ogsaa de er bare saa meget slettere ens det kommunistiske partis. Ogsaa den retning som staar bak Kristiania - forslaget har sine førere. Arbeiderklassen trenger gode førere. Det er de førere som driver rigtig politik og ikke de som paa en aristokratisk maate sætter næsen i sky overfor
255 arbeiderklassen. Det er ikke ofte man finder slike gode førere, men de maa man finde for arbeiderklassens skyld. Det er dette at alle partiets medlemmer er sig bevisst hvad de vil som fører masserne fremover.

260

Det som er det viktigste er at partiet og førerne alltid holder forbindelsen med masserne. Ellers vil partiet synke ned til at bli en sekt, og ikke et parti som vil kunde vinde masserne. Inden avantgarden maa der være en ledelse med en sterk

næve, men den maa altid ha forbindelse med arbeidermasserne. Det gjælder her som for en armé, hvad er en armé uten generalstab, og hvad er en generalstab
265 uten armé? Hele problemet ligger i forholdet mellem klasserne. Dette har Internationalen gang paa gang fremhævet.

Men hvorfor er der en saadan tendens mot førerne tilstede. Teoretisk er det let at forklare dette. Man maa huske at der før eksisterte store opportunistiske
270 partier. Høiresocialistiske, som stod under ledelse av byraakratiske ledere. Da utsendte vi parolen mot dem, for at ødelægge deres indflydelse. Det var berettigede paroler, revolutionære paroler, fordi de befordret fremskridtet, fordi de var utsendt for at befri arbeiderklassen for smaapavevæsenet. Under Kerenski-perioden i Rusland var den historiske parole: Soldaterkomiteer i hvert
275 armékorps, hver bataljon, hvert kompani. Denne parole var berettiget fordi den fremmet oppløsningen indenfor den borgerlige armé.

Men der er altid en fare ved at overføre metoder, som er brukt i en forgangen periode, de kan bli brukt paa uriktig maate. Antiførerparolen var riktig som
280 destruktiv metode. De som mener at denne metode er riktig, maa selvfølgelig bruke den ogsaa nu, men det kan ikke vi gjøre som mener at vi nu er kommet over i en anden periode.

Ser vi paa situationen ute i Europa, saa ser vi at borgerklassen prøver at
285 centralisere sig, utvikle sine klasseorganisationer, truster, syndikater osv. Vi vet at det ikke vil lykkes dem at gjennomføre dette, men vi ser tendensen og den viser os hvor nødvendig det er ogsaa for arbeiderklassen at akkumulere sin kraft. Naar Tranmæl sier at man maa utvikle fagforbundene til produktionsforbund, saa er jo dette en centralisering. Hvis Tranmæl gjennemtænkte sit standpunkt
290 her helt, saa vilde han kommet paa samme standpunkt som Internationalen. Vi ser hvordan borgerskapet bevæbner sig i alle land. Hvis vi skulde gjøre som Kristiania-forslaget indebærer, saa vil det føre til oppløsning av partiet og borgerskapet vil kunne slaa os ned i løpet av 24 timer og vi vilde etterpaa forstaa at vi ikke hadde fortjent det bedre.

295
Der tales her i Norge om solidaritet og disiplin. Der er to sorter disiplin. Den ene sort er prestigedisiplinen og den anden og høiere disiplin er den som fremstaar ved at man forstaar at fællesinteresserne kræver det. Kristiania-forslaget byr en ingen garanti for at der blir disiplin. Vis Internationalen
300 beslutter noget som smaker, saa vil man underkaste sig det, men hvis den fatter

en beslutning som ikke smaker, da vil man ikke underkaste sig, men slaa paa betingelserne. Men vil dette være en proletarisk organisation? Nei, skulde det gaa igjennem blir Internationalen alt andet end en arbeiderorganisation. Naar
305 Bull taler om kadaverdisciplin saa fører han bare den gamle liberale tradition om at socialismen vil inføre kasernelydighet over paa kommunismen. Kristiania-forslaget fører til en fulstændig opløsning av partiet og Internationalen. Organisationen behøver saadanne garantier i vor tid. Vi lever ikke i et kommunistisk samfund og det er klart for enhver at i det kapitalistiske samfund
310 kan man ikke bygge en virkelig organisation paa betingelsesvis disiplin. Det er klart for enhver arbeider. Han tænker ikke paa den maate og opstiller ikke sin egen person. Han er vant til at kjæmpe sammen med sine kamerater i fælles interesse. Hvem kan stikke op grænsen for hvad der er et nationalt og hvad der er et internationalt spørsmål. Den 4. kongres fattet beslutningen saa vel i
315 spørsmålet om L'Humanité's redaktion og det franske partis centralstyre. Det førte til at Frossard og nogen andre gik ut av partiet, gudskelov, for hvis de ikke hadde gaat ut, vilde det ikke ha været mulig at gjøre det franske parti til et saa godt kommunistisk parti som det siden er blit. Dette viser at Internationalen ved at gripe ind i et nationalt spørsmål opnaadde et internationalt resultat av
320 den største betydning. At finde en skillelinje her er umulig.

Man maa enten vælge den anden eller den tredje Internationale. Ruhr-aktionen er det første forsøk i verdenshistorien paa at lede arbeiderklassen i verdensmaalestok. Vi husker konferansen i Essen. Det er en kjendsgjerning at de
325 tyske og franske kommunister arbeider enig sammen. Det er det første virkelige tilløb til en international ledelse av arbeiderklassen.

Bucharin som holdt sin tale paa tysk bad nu den svenske gjest Fredrik Strøm komme op paa talerstolen for at citere. følgende linjer paa norsk:

330 "Den gamle Internationale har slaat feil, og naar det skedde var det ikke mindst av den grund at der manglet et styre med myndighet, en generalstab. Den nye kommunistiske Internationale har forsøkt at skape en slik generalstab for verdens organiserte arbeidere, som følger begivenheterne øver kritik og retleder.
335 Den kan begaa feil, det kan den bedste generalstab og vi har i saa tilfælde ret til at øve kritik. Men det er ganske klart at uten generalstab føres ingen krig og ingen klassekamp. Vi maa ha den, fordi førerne er vore selvvalgte tillitsmænd. Internationalen er det viktigste organ for at lede den revolution, som før eller senere maa komme, paa den sikreste maate og med de mindst mulige ofre,

derfor er det de norske arbeidere slutter op om den 3. Internationale."

Hvem tror de har skrevet denne artikel, spurte Bucharin. Det er kamerat Edv. Bull. Hvem er det saa som har forandret sig? Er det den kommunistiske
345 Internationale eller er det kamerat Edv. Bull? Det er Bull, som har forandret sig. Vi har set mange slags forandringer: Vi hadde en god tid da der kom arbeidere i intellektuelle strømmende til den 3. Internationale. Men vi har set at der senere er kommet vanskeligere tider og at mange i disse vanskelige tider har vendt Internationalen ryggen. Det er den forandring som er skedd. Bull har selv sagt
350 det som ovenfor er citert om at den 2. Internationale brøt sammen, fordi den manglet et styre med myndighet, en generalstab. Vi kan selv trække vor slutning. Naar man kommer med et forslag, som det der her framlagt, kan det derfor ikke bety andet end at man vil ødelægge Internationalen, ødelegge Det norske arbeiderparti. Vi har imidlertid erobret Internationalen av vort blod. Vi har
355 bygget den av de bedste elementer. Derfor sier vi til de norske arbeidere de maa sørge for at det ikke blir tillatt at ødelægge Det norske arbeiderparti og bryte Internationalen ned. Forandringen er ikke foregaat i den 3. Internationale. Man maa andet sted for at finde den.

360 Kristiania-forslaget foreslaar at bryte med den kommunistiske Internationale, men det vil bevare sympatien for den. Internationalen behøver ikke platonisk kjærlighet, som ikke føder barn. Det den trenger er en kjærlighet som kan føde et barn - den sociale revolution. Dette med omgrupperingen er det samme som at gi Internationalen et knivstik i ryggen og senere et kvaksalvermiddel til at hele
365 det saar, som er opstaat ved knivstikket. Vi vet godt at der er mange feiler ved vor organisation, men det berettiger ikke til at man angriper Internationalen av den grund. Eksekutivkomiteen er villig til at gjøre alt for at forbedre forbindelsen mellom eksekutiven og Det norske arbeiderparti. Jeg har fuldmagt til fuldt ut at understreke den erklæring, som Radek har avgitt i landsstyret. Og
370 jeg maa paa det bestemteste protestere mot at eksekutiven vil indføre kadaverlydighet i Det norske arbeiderparti. Det eksekutiven vil er at man skal tale aapent med arbeiderne i Det norske arbeiderparti. Faar vi det er vi overbevist om at der er muligheter tilstede, for at vi kan undgaa en konflikt. Det som er om at gjøre er at der ikke bare er en sterk eksekutiv, men ogsaa en klok.
375 Mener man at den nuværende eksekutivkomite er dum, og ikke forstaar de taktiske spørnsmaal som reiser sig, saa er der adgang til at faa eksekutiven forandret. Og er det spørnsmaal man er uenig i, saa er der adgang til at sende den tilbake til eksekutiven med anmodning om at faa dem revidert. Men alle maa

380 være enige om at vi skal ha et aapent og ærlig samarbeide med hverandre for at
utbedre eksekutiven og den kommunistiske Internationale.

Borgerskapet ute i Europa har nettopp nu særlig interesse av at motarbeide
kommunistene. Vi ser hvordan de forfølger dem. Vi saa dette ikke minst
385 under prooessen mot de socialrevolutionære. Men i den tid saa vi K. J. skrive
som han gjorde i Det norske arbeiderpartis hovedorgan. Man kan si at K. J.
mente det godt, men Internationalen vil tape æren, hvis den taaler saadanne
tilstande. For at diskreditere Internationalen ser vi hvordan borgerpressen daglig
roper ut at Internaationalen bare er et redskap i Tschitscheherins haand. Og da
390 skriver Bull at Internationalen orienterer sig mot øst istedenfor mot vest. Er det
kjendsgjerningerne? Er det det rigtige? Dette utnyttes av borgerpressen som
forstaar at sette kommunisterne op mot hverandre.

Bucharin gjentok at eksekutiven er beredt til at skape bedre forbindelse med Det
395 norske arbeiderparti og den aapner adgang til at sende beslutninger som man er
misfornøiet med tilbake til revision. Og han uttalte videre at hvis det kom til
formulering av et forslag her paa landsmøtet, saa var han beredt til at være med
paa at formulere en saadan erklæring. Vi er beredt til meget store indrømmelser
overfor de krav som maa bli stillet, men det sker paa en betingelse, nemlig at alle
400 skal være underkastet de førende elementer inden den verdensarmé, som heter
den kommunistiske Internationale. Den har kostet oss store ofre og ingen skal
faa os til at leke med den.

Bucharin fortalte videre at han selv i et viktig programspørsmål paa kongressen
405 var blitt overstemt men det forhindret ikke ham i at sette sit navn under
beslutningen og selv læse dem op i plenum. Men det gjorde jeg ikke fordi jeg
følte mig tvunget til det av nogen kadaverdisciplin. Man leker ikke med
revolutionen. Tre gange har vi været i revolution, og vi skal støtte og hjelpe de
norske kamerater, naar de gjør sin første revolution, men skal den bli seierrik,
410 maa dere forstaa den revolutionære disiplin. Bucharin sluttet sin tale med en
opfordring til de norske arbeidere om ikke under nogen omstændigheter at taale
en spaltning av Det norske arbeiderparti eller en oppløsning av Internationalen,
og han utbragte et leve enheten i Det norske arbeiderparti. Leve en kraftig
generalstab for verdensrevolution!

415

Bucharins tale som stadig var blitt avbrutt av bifaldsytringer lønnes tilslut med
hjertervarmt, langvarig bifald.

Kilde

Det norske arbeiderparti. Protokoll over forhandlingene paa det 26. ordinære landsmøtes. Kristiania, 1923, s. 34-45.

Emner

Fagbevegelsen, Innlegg, Kommunisme, Landsmøtetale, Partipolitikk, Sosialisme

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/en-generalstab-for-verdens-organiserte-arbeidere>